

RAFA GIL

LEOPOLDO ORTIZ, FITXAT PEL PP, PER A EUROPA

El candidat

Davant la impossibilitat d'articular una plataforma valenciana per a fer país, Leopoldo Ortiz ha optat per assegurar-se, sota les sigles del PP, un seient a Estrasburg, des d'on pensa defensar, per damunt de tot, els interessos valencians.

 Remei Blasco

Empresari, director del Comitè de Gestió per a l'Exportació de Cítrics des del 1982, Leopoldo Ortiz Climent (Catadau, 13-XI-1941), apareix, per primera vegada en l'escenari polític, l'any 87, encapçalant com a independent la llista d'Unió Valenciana a les eleccions europees, però els 160.000 vots trets en aquella ocasió no li permetrien anar a Estrasburg. Ara, repeteix l'experiència, també com a independent però en les llistes del Partit Popular, i amb la seguretat d'obtenir, a pesar de no haver-se fet pública la

seua posició en la llista, l'acta d'eurodiputat.

—*Després de dos mesos estudiant les ofertes rebudes per part d'Unió Valenciana i del Partit Popular, s'ha inclinat, finalment per la segona. ¿Per què no ha repetit amb els regionalistes?*

—Hi ha dues raons bàsiques. Primer, perquè m'exigien la militància i jo, ara per ara, no estic disposat a afiliar-me a cap força política, i segon, perquè a ningú li agrada fracassar dues vegades en un mateix objectiu. La meua actitud pot semblar egoista però jo tenia dret a calibrar els riscos que es corrien en totes dues opcions i així ho he fet a l'hora de decidir-me pel Partit Popular.

—*Des d'Unió Valenciana, però, s'argumenta que la seua és la millor plataforma per a defensar els interessos valencians a Europa.*

—Unió Valenciana ha insistit a dir que va en solitari a les eleccions, però això no és cert. Concorre amb la Federació de Partits Regionalistes (FPR) i això vol dir que si trau un eurodiputat, cosa que m'agradaria però que veig prou improbable, serà amb els vots d'UV, però, també, amb els de Ceuta i Melilla, Cantàbria i Extremadura, entre altres, i haurà de donar comptes a totes les comunitats autònomes que integren la FPR del seu paper al Parlament d'Estrasburg. La FPR està reinventant un partit d'implantació estatal encara que no estiga centralitzat a Madrid. El plantejament d'UV no és, purament, valencianista, sinó d'interessos lògics i respectables per a optimitzar una opció que és la de traure un eurodiputat, però que no seria d'UV, ni estaria al servei d'UV.

Hi ha hagut persones que m'han arribat a dir que era un moment històric per al present i futur del valencianisme, volent donar la impressió que carregaven sobre les meues espatlles la responsabilitat de trencar o fomentar l'embrió del valencianisme. Però jo, crec que des d'un punt de vista molt més realista, pense que de la meua decisió de concórrer a les europees amb el PP no depèn el futur del valencianisme.

—*¿Quines condicions ha posat Leopoldo Ortiz al PP abans d'acceptar la seua oferta?*

—El meu objectiu no era, únicament, que em situaren en un lloc que significara la total seguretat d'anar a Estrasburg, perquè jo, per qüestions professionals, he viscut 12 anys a Europa i hi viatge molt sovint, sinó tenir el compromís del partit que jo tenia una tasca a fer al Parlament europeu i en defensa dels interessos valencians. Per

això, participaré en comissió d'agricultura, alimentació i pesca i en la de política regional i ordenació del territori, que són dues de les més importants de la Comunitat Europea ja que representen el 75 per cent del seu pressupost.

—*Vostè ha valorat molt positivament el fet que el mateix Marcelino Oreja viatjara a València per a presentar la seua candidatura. ¿Per què?*

—La presència del vice-president del PP ha estat, sens dubte, important des d'un punt de vista personal, però, també, pel nou missatge d'aquest partit pel que fa a la política autonòmica. Marcelino Oreja va dir el que mai fins ara havia dit el PP, demostrant un gran respecte, tolerància i atenció als governs autònoms i als regionalismes, que demostra que alguna cosa ha canviat en els seus plantejaments.

—*Marcelino Oreja ha canviat el seu discurs respecte a les autonomies, però la gestora que, des de fa un mes, regeix el PP del País Valencià està controlada, per voluntat expressa de Madrid, pel sector més centralista del partit, el que lidera Juan Antonio Montesinos, mentre l'intent descentralitzador de la diputada autonòmica Rita Barberà ha quedat en foc d'ençalls.*

—Jo, la negociació l'he portada directament amb Madrid i no he tingut cap contacte amb el PP del País Valencià fins dos dies abans de la presentació de la meua candidatura. Sé que, efectivament, en un moment determinat es frenen, des de Madrid, els intents de regionalització del partit, però això passa abans de la fundació del PP. Pel que fa al meu nomenament, he tingut el suport de tots els sectors del PP del País Valencià.

—*Però les paraules del senyor Oreja podrien respondre a un interès electoralista imminent.*

—Potser, però crec que al PP el preocupa més l'articulació d'una nova dreta que el fet de guanyar unes eleccions puntuals.

—*¿I, no és molt aventurat pensar que, des d'un partit d'àmbit estatal es poden defensar els interessos valencians?*

—Els exemples que tenim del PSPV, efectivament, han fracassat, però aquest precedent no em preocupa gens ni mica. El meu plantejament és que si em deixen fer el que vull i pense que puc fer, continuaré i si no, m'en tornaré a València i passaré de la política. Que fins ara, afortunadament, no m'ha fet falta per a viure.

—*Leopoldo Ortiz era una gran esperança per al moviment que en política valenciana han coincidit a bate-*

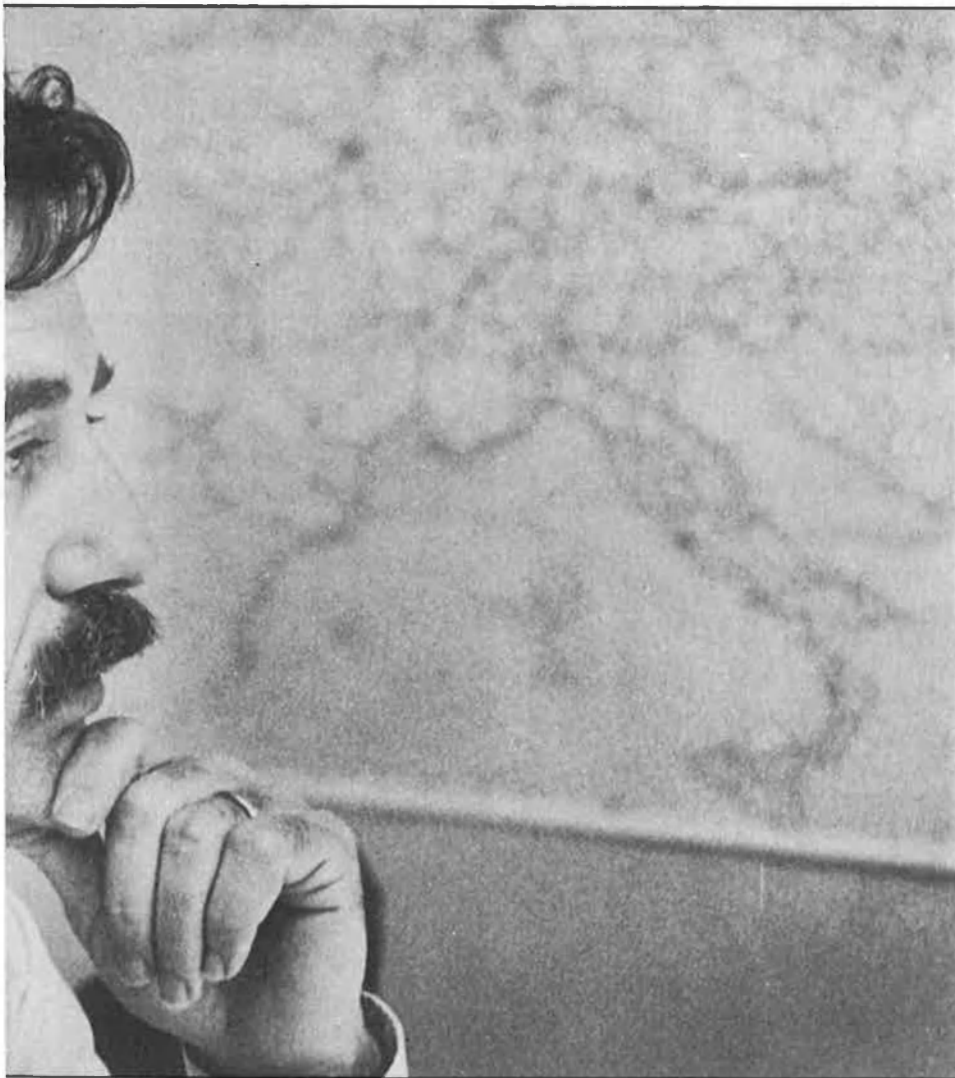

jar tercera via. ¿Amb la seua incorporació a les llistes del PP desapareix aquesta esperança?

—M'han arribat rumors que hi ha gent que creu que pel bé del valencianisme polític pagava la pena, ni que fóra per a perdre, presentar-s'hi, però ningú es posa davant a pedre. Jo continuaré anant a les tertúlies de la tercera via perquè sóc el mateix de fa quatre mesos, però em sembla que s'ha dramatitzat la meua actitud sense cap sentit.

—*Com a mínim, no haurà d'esperar quatre anys o més per a participar en política.*

—El poder valencià es pot exercir de dues maneres. Una, si hi haguera una plataforma clara de concertació valencianista, amb un suport popular i una consciència ferma per a concórrer a unes eleccions municipals, autonòmiques, generals o europees. Si hi fóra, és evident que molts jugaríem aquesta basa. L'altra forma de fer país i exercir el poder valencià és posar homes i dones nostres en les diferents esferes de poder.

Si tinguérem 3 ministres a Madrid, un comissari a Brussel·les, 7 funcionaris a nivell d'A-I o A-2 a la comissió i 8 o 10 eurodiputats, el poble valencià estaria molt orgullós de dir que són valencians sempre que feren uns plantejaments contundents, positius i realistes en defensa dels nostres interessos.

—Però, vostè parla de valencians que exerciren de valencians.

—Exactament, que és el que pense fer jo i el que sempre he fet. Si hi haguera 30 persones, només 30, capaces, en el seu sector, d'aglutinar-se, xarrar i disposats a fer una tasca conjunta, estic convençut que València tindria molt més pes en les institucions. Però, ara, has d'anar de franc tirador perquè ajuntar esforços, pel que sembla, és difícil.

Hi ha sectors, com el de la *tercera via*, que fan un paper importantíssim. Són intel·lectuals que aporten inquietuds, idees, valoracions i crítiques molt positives perquè el poble les assimilara, però aquesta sensibilització no acaba d'arribar al poble. Per tant, és ne-

cessari pujar un altre escaló i passar a l'activisme. Per afrontar el canvi de la teoria a la pràctica cal que aquells que fan un plantejament més dràstic del valencianisme claudiquen un poc, o, de vegades un molt, per a fer-se amb l'objectiu prioritari perquè, altrament, continuarem parlant a la tertúlia de la tercera via durant anys i anys i no aconseguirem res.

—¿Leopoldo Ortiz se la jugaria en una plataforma valenciana?

—Els futuribles i les hipòtesis m'agraden molt poc i, a més, les circumstàncies actuals no són gens favorables per a crear l'engranatge necessari. La plataforma no s'improvisa, anem fent-nos vells i tenim pressa i València no pot quedar-se aturada, ha d'anar fent coses. Jo sempre he pensat que València té les particularitats i les condicions òptimes per a convertir-se en la capital del comerç internacional d'Espanya i del Mediterrani. Té una situació geogràfica privilegiada, una mentalitat abocada, des de fa anys, a l'exterior i una infraestructura

«A Estrasburg, no m'agradaria que se'm considerara, només, un taronjaire».

que millorant-la podria fer que València assolira aquesta capitalitat, però cal actuar-hi ja perquè no podem permetre'ns el luxe d'esperar.

Tenint en compte que la Generalitat valenciana funciona com funciona amb gent que se sent defensora dels interessos valencians i que, ara per ara, ha estat impossible articular una força política valencianista àmplia, la meua opció particular ha estat situarme en un lloc des d'on puga millorar les relacions del País Valencià amb la Comunitat Europea.

—¿Què li ha costat al País Valencià la incorporació a la CEE?

—És evident que la legislació comunitària en matèria de cítrics, fruites i hortalisses està feta contra l'estat espanyol i ara, des de la posició del país comunitari, caldrà canviar-la i adaptar-la a l'especificitat de l'estructura agrària espanyola. S'ha de tenir en compte que més d'un milió de valencians viuen del sector cítricol, que dona lloc de treball a uns 200.000 i que ingressa en divises anualment un total de 180.000 milions de pessetes.

—Però la seua tasca a Estrasburg no es reduirà a la política cítricola.

—El sector agrícola i l'agroindustrial són els que més conec, però el meu paper a Europa no acaba ací. No m'agradaria que se'm considerara, només, un taronjaire perquè jo des d'Estrasburg i amb l'experiència de ser membre de 5 organismes internacionals hauré de vehicular qualsevol reivindicació valencianista, siga econòmica, cultural, esportiva o ecològica.

—Els pròxims 13 i 14 d'abril se celebrarà, a Oriola, una cimera econòmica sense precedents al País Valencià. Des de la Confederació Empresarial Valenciana s'ha presentat la cimera com una mena de contrapoder als socialistes, però les cambres de comerç han intentat frenar l'operació. ¿Com a empresari i com a polític Leopoldo Ortiz creu que la cimera té un especial significat polític?

—El fet mateix de la convocatòria, independentment dels resultats, ja significa un plantejament polític seriós de cara al govern socialista.

—¿Aquesta inquietud empresarial no passa, però, per cap de les forces de l'espectre polític actual valencià?

—No, passa per articular una nova alternativa que, com diuen els empresaris i jo ratifiqui, lluite contra la discriminació a què està sotmès el País Valencià. □